

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. apríla 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský soud v Prahe – Česká republika) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová/ FINWAY a.s.

(Vec C-377/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 93/13/EHS — Článok 7 — Vnútroštátna procesná úprava insolvenčného konania — Dlhý zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere — Účinná súdna ochrana — Bod 1 písm. e) prílohy — Neprimeraná výška odškodnenia — Smernica 2008/48/ES — Článok 3 písm. l) — Celková výška úveru — Bod I prílohy I — Výška čerpania úveru — Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov — Článok 10 ods. 2 — Informačná povinnosť — Preskúmanie ex offio — Sankcia)

(2016/C 211/10)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský soud v Prahe

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová

Žalovaná: FINWAY a.s.

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je predmetná právna úprava vo veci samej, ktorá v insolvenčnom konaní neumožňuje súdu, na ktorom sa toto konanie vedie, skúmať ex offio prípadnú nekalú povahu zmluvných podmienok, z ktorých vznikli pohľadávky prihlásené v uvedenom konaní, napriek tomu, že tento súd má na tento účel k dispozícii potrebné informácie o právnych a skutkových okolnostiach, a ktorá uvedenému súdu umožňuje skúmať len nezabezpečené pohľadávky a námietky obmedzuje len na možnosť tvrdiť zánik alebo premlčanie týchto pohľadávok.
2. Článok 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor týkajúci sa pohľadávok zo zmluvy o úvere v zmysle tejto smernice, ukladá povinnosť skúmať ex offio, či bola dodržaná informačná povinnosť stanovená v tomto ustanovení, a vyvodit' dôsledky, ktoré podľa vnútroštátneho práva vyplývajú z porušenia tejto informačnej povinnosti pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.
3. Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.
4. Ustanovenia smernice 93/13 sa majú vykladať v tom zmysle, že na účely posúdenia, či je výška odškodnenia v zmysle bodu 1 písm. e) prílohy tejto smernice požadovaného od spotrebiteľa, ktorý si neplní svoje záväzky, neprimeraná, je potrebné hodnotiť kumulatívny účinok všetkých sankčných podmienok v predmetnej zmluve bez ohľadu na to, či veriteľ skutočne trvá na ich plnej úhrade a že vnútroštátne súdy prípadne musia na základe článku 6 ods. 1 uvedenej smernice vyvodit' všetky dôsledky zo zistenia, že niektoré podmienky sú nekalé, a vylúčiť všetky podmienky uznané za nekalé, aby sa ubezpečili, že pre spotrebiteľa nebudú záväzné.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 395, 10.11.2014.